

[Formanden]

socialdemokratiet, hvor han blev partisekretær i 1961 – et hverv, han udfyldte med en kolossal arbejdssevne, med energi og humør til 1969, da en kongresvedtagelse bestemte, at denne stilling var uforenelig med at have sæde i folketinget, hvorefter Niels Matthiasen valgte arbejdet her i tinget.

Det var på 1969-kongressen, Niels Matthiasen gav udtryk for sit syn på den demokratiske beslutningsproces: »Den måde, et politisk parti træffer sine beslutninger på i fremtiden, kan blive noget nær lige så vigtig for at opnå vælgerne tillid som selve partiets program.«

I partisekretærearne var han meget aktiv i det internationale arbejde, bl. a. i Socialistisk Internationale, og hjemmet i Holbergsgade blev nu også den festlige og fornøjelige ramme for samvær med udenlandske gæster. Erich Ollenhauer, Hubert Humphrey, Abba Eban og mange andre af de store internationale skikkelser lærte hos Niels Matthiasen dansk gæstfrihed at kende.

Niels Matthiasen var medlem af tinget i flere perioder: 1960–73, 1975–77 og efter valget i fjor – repræsenterende forskellige kredse i Københavns amt, først Gentoftekredsen, så Gladsaksekredsen og endelig Amagerkredsen.

Hans politiske hovedinteresser var udenrigspolitik og kulturpolitik. Han var medlem af det udenrigspolitiske nævn i en lang årrække og nævnets formand fra 1966 til 1968. Han var delegeret til FN's generalforsamling i 1966 og 1967 og medlem af Nordisk Råd fra 1968 til 1971. Af hans mange kulturelle aktiviteter som medlem af folketinget kan nævnes hvervet som formand for Det kgl. Teaters tilsynsråd. Ved sin død stod han – nu som minister – midt i arbejdet for at skabe bedre rammer om dette teater, som han elskede og ofte besøgte, uden derfor at være mindre interesseret i teatervirksomhed – både den mere traditionelle og den helt utraditionelle – over hele landet.

Niels Matthiasen var minister for kulturelle anliggender fra 1971 til 1973, igen fra 1975 til 1977, hvor han tillige var minister for offentlige arbejder, medens han fra 1977 forenede arbejdet i kulturministeriet med hvervet som miljøminister. Efter valget i fjor kunne han igen helt hellige sig kulturministeriet. Han vil som kulturminister blive husket for en række betydningsfulde love og for en me-

get bevidst indsats for at bringe kulturaktiviteter ud til så mange som muligt gennem stadig nye initiativer. Han blev også idrættens minister og gik med liv og sjæl op i dette nye arbejdsfelt.

Niels Matthiasen havde så megen tillid til al god kunsts evne til at virke fornyende på mennesker og samfund, at han vidste, at det ikke er påkrævet at foreskrive kunsten en bestemt dogmatik. Han var imod forsøg på at lægge kunsten i spændetroje, uden hensyn til, fra hvilken kant der blev luftet tanker derom.

Niels Matthiasen var med til at redigere og forfatte »Idé og hverdag« i 1961 og »Mål og midler« i 1969. Han var optaget af at skabe resultater, men glemte aldrig idégrundlaget. Han siger i »Mål og midler«: »Man kan ikke leve på protest alene. Man må se resultater af sit arbejde.« Og i det første nummer af Idétidsskriftet Ny Politik, som han i en periode var redaktør af – ligesom af dets forgænger, Verdens Gang – skrev han i en ledende artikel, der blev optrykt for en måned siden ved bladets 10 års jubilæum: »Ideen er der, men den trives dårligt, hvis den ligger i et sølvskrin. Den trives kun ved at blive brugt.«

Kampen for at bruge ideen i hverdagen blev det rige indhold i Niels Matthiasens liv.

(Medlemmerne påhørte stående formandens mindeord).

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 13.07

Mødet genoptaget kl. 13.15.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Medlem af folketinget *Erhard Jakobsen* har meddelt mig, at han som følge af deltagelse i møder i Europa-Parlamentet ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 7 dage,